

AMERISKA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

DOMOVINA

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 89

CLEVELAND, OHIO, TUESDAY MORNING, APRIL 14TH, 1936

LETO XXXIX. — VOL. XXXIX.

Ameriška liga se organizira za ohranitev miru v Ameriki

Washington 12. aprila. Državni oddelek vlade je pravkar naznanil, da je dobil od treh latinskih republik v Ameriki predlog, da se ustvari ameriška liga, katere namen bi bil ohraniti mir tako v Severni kot v Južni Ameriki.

Predsednik Roosevelt je že pred par meseci naslovil na vse vlade ameriških republik poseben poziv, da pošljejo svoje zastopnike na konferenco miru v Buenos Aires. Do danes je na Rooseveltov poziv odgovorilo že 17 držav Južne in Centralne Amerike.

Nekatere države so predlagale, da tako Severna kot Južna Amerika začnejo z razoroževanjem, zopet druge svetujejo, da si ameriške republike medsebojno na ekonomski način pomagajo, tretje so pa za ustvaritev Ameriške lige za mir.

Tri ameriške republike se dosedaj še niso odzvale pozivu predsednika Roosevelta, Ecuador, Paragvaj in Bolivija, toda pričakuje se tudi njih odgovora. Konferenca ameriških republik se bo vršila v poletju v Buenos Aires, Argentina.

Predsedniki vseh omenjenih sedemnajstih ameriških republik so poslali predsedniku Rooseveltu pisma polna priznanja, ker je začel propovedovati prijateljski sporazum med ameriški republikami. Vsi so obljubili polno sodelovanje.

Predsednik Ubico od republike Guatemala je svetoval, da se ustvari Liga ameriških narodov, katere namen naj bi bil skupno sodelovanje in da se člani te Lige zavežejo, da pridejo eden drugemu na pomoč v slučaju, da so napadeni od kake tujezemske sile.

Deževno vreme

Vrtnarji okoli Clevelanda, ki sadijo in prodajajo vsakovrstno zelenjavo, se bridko pritožujejo radi dolgotrajnega deževnega vremena, ki je povzročilo, da vrtnarji ne morejo saditi na prostem sadik za razno zelenjavo. Že sedaj so tri tedne kasni in vremenski prerok trdi, da bo tudi ta teden večinoma dež. Ko se vreme vsaj deloma uredi, bodo začeli vsi naenkrat saditi, kar bo povzročilo, da bo v juniju mesecu toliko zelenjave na trgu, da bo cena silno padla, zlasti kar se tiče pese, redkvice, špinacije, čebule, zelja, solate, korenja, peteršilja, graha in enakega. Vrtnarji torej z žalostjo gledajo v bodočnost, dočim se gospodinje vesele nizkih cen.

Poročna dovoljenja

Poročna dovoljenja so dobili: Mr. Stanley Tome, 613 E. 112. St., in Miss Louise Kapel, 19209 St. Clair Ave. Mr. Frank Vidmar, 14313 Sylvia Ave., in Miss Rose Petro, 18522 Underwood Ave. Mr. Frank Opalek, 6213 Glass Ave., in Miss Julia Bouka, 5803 Superior Ave. Mr. Joseph Pevec, 1019 E. 66th St., in Miss Florence Kolker, 1958 W. 57th St. Bilo srečno!

Pozdravi iz Californije

Iz sončne Californije pošilja pozdrave: Mrs. Marie Prislund, Mrs. Bara Kramer, Jos. J. Sterbenk, Mr. in Mrs. Anzick, Mary Slanec, Ana Skala in Theresa Sterbenk.

Italijo v ogromen vojaški stroj

Rim, 13. aprila. Mussolini je tekom zadnjih par let popolnoma preobrazil Italijo v ekonomskem in vojaškem oziru, tako da je Italija danes popolnoma pripravljena za novo vojno, ki bo na vsak način izbruhnila v Evropi.

Radikalne spremembe so se izvršile v bančnih postavah, v vseh industrijah, pri poljedelstvu in rudarstvu, in vse to v namenu, da postane laški narod kolikor mogoče neodvisen od drugih držav in tujezemske trgovine.

Nadaljne spremembe prihajajo, in te so večinoma političnega in upravnega značaja. Po izjavi Mussolinija samega so bile te spremembe izvršene radi abesinske vojne in radi bližajoče se evropske vojne.

Obenem pa namerava Mussolini Italijo preustvariti tako, da bo dobila "kontrolirano gospodarstvo" in "mobilizirano industrijo." Skratka, Italija bo absolutno pripravljena, kadar se zavrtijo kolesa evropskega militarizma.

Mussolini je prepričan, da čaka Italijo še velika bodočnost, da bo v bodoči vojni igrala Italija največjo vlogo in da bo prišla zmagovita iz vojne in bo lahko imela prvo besedo pri odločevanju usode evropskih narodov, kakor jo je imelo starodavno rimsko cesarstvo.

Mussolini je samo pozabil, da se je najmočnejše cesarstvo, ki je kdaj obstalo na svetu, rimski imperij, zrušilo v prah in pepel po primeroma kratkem obstanku.

Velikonočno vreme

Mladi John F. Terček, urednik "The Club O-Pal News", je pred dvema tednoma napisal notico v dotičnem listu glede velikonočnega vremena. Dotična številka je izšla 10 dni pred velikonočno nedeljo. Mr. Terček je napisal tedaj, da bo za Velikonočo še precej jasno, in da bo okoli posijalo solnce na velikonočne setalce. In v resnici se je tako tudi zgodilo. Mr. Terček pravi, da je pogodil vreme za Velikonočo, potem ko je pregledal razne pratike, koledarje, almanah in ko je opazoval stanje zvezd. Prepričani smo, da bi bil Mr. Terček boljši vremenski prerok kot pa naš Mr. Mize, ki sedaj vrši to delo v Clevelandu.

Močna zavarovalnica

John Hancock zavarovalna družba izkazuje v svojem letnem poročilu premoženja \$731,500,916.33 ter ima za leto 1936 pripravljenega lastnika zavarovalnih polic za dividende lepo vsoto \$15,974,706.37. Slovenski zastopniki pri tej zavarovalni družbi so: Robert Stern, L. Mrhar, Thomas Germack, Edward Kovačič, John Centa, Louis Levstik, Alvin Oblak, William Tofant. Distriktni manager je pa Joseph F. Furlan.

Smrtna kosa

Kot je bilo že poročano je preminul v nedeljo večer 11 letni Marion Shemrov. Poleg žalujočih staršev Franka in Mary, zapušta tudi brata dvojčka, Franka. Pogreb se vrši iz hiše žalosti, 15180 Broadway Ave., Maple Heights, O. pod vodstvom pogrebnega zavoda Louis L. Ferfolia, v sredo jutraj. Naše globoko sožalje preostalim.

Celo Hooverjev sin je profitiral radi Roosevelta načrta

Washington, 13. aprila. Da Rooseveltova administracija ni gledala na levo ali desno, ko je delila farmarjem podporo v njih najhujši stiski, je dokaz ček, ki ga je dobil Alla Hoover, sin bivšega predsednika Hooverja, ki je največji kritik administracije predsednika Roosevelta.

Sin bivšega predsednika v Bakersfield, Cal., je potrdil vest, da je dobil od poljedelskega oddelka vlade ček za \$4,800.00, ker se je ravnal po določbah AAA, kot je narekovala postava. Mlajši Hoover je lastnik nekega ranča v Bakersfield, in ker ni nasadil toliko bombaža kot sicer, je dobil od vlade prispevek \$4,800.00.

Administracija predsednika Roosevelta je nalašč dala v javnost to vest, da dokazuje, da pod sedanjim demokratsko vladno niso dobivali koristi in ugodnosti samo demokrati, pač pa tudi republikanci in da je bila postava za vse ljudi enaka.

Vlada b s tem dokazala, da cni, ki najbolj kričijo proti novemu dealu, so imeli enako korist od njega kot demokrati ali vsak povprečen ameriški državljan. Republikanci so dolgo časa trdili v javnosti, da je administracija predsednika Roosevelta podpirala samo demokratske farmarje, sedaj pa ko je prišlo na dan, da je celo Hooverjev sin dobil plačilo od demokratske administracije, so republikanec seveda usta zaprta.

Mestni proračun

Sledeče številke povzemamo iz mestnega proračuna za leto 1936: mestna vlada namerava popraviti letos 613 cest, kupiti 25 novih truckov za pobiranje odpadkov, 23 traktorjev. V oddelku za ceste in javno postrežbo nameravajo zvišati plače mestnim uslužbencem za \$246,000. Nadalje je odmerjenih \$15,500 za nove policijske avtomobile \$18,000 za zboljšanje policijskega signalnega sistema, 127 novih varnostnih zon nameravajo zgraditi, nakupilo se bo 15,000 cevi za ognjegasce, 50 novih signalov za ognjegasce. Ognjegascem se zviša plača za 293,000. V mestni bolnici bodo popolnoma preustrojili kurilni sistem, nadomestili bodo 35 novih bolniških strešnic, nastavlili 12 novih zdravnikov. Plača se bo zboljšala za \$306,000. Očividno ima mestna vlada precej denarja.

Operna vstopnina

V korist kulturnih vrtov v Clevelandu bodo proizvajane v Clevelandu tri odlične opere in vstopnina k tem operam je tako poceni, da lahko sleherni pride. Vstopnice so od 50c naprej. Svoje dni je bila najcenejša vstopnina k operi \$2.50 in so se vstopnice prodajale tudi po \$8 do \$12. Vodstvo Kulturnih vrtov je bilo mnenja, da se da slehernemu priliko udeležiti se opere. Tri opere bodo podane: 28. aprila "Rigoletto", 29. aprila "Cavaleria Rusticana" in 30. aprila "Aida." Opere proizvaja San Carlo Opera Co. v mestnem auditoriju. Vstopnice lahko dobite tudi pri tajniku Jugoslovanskega kulturnega vrta, pri Mr. Jos. Grdina, 6121 St. Clair Ave.

Velikonočna parada

V nedeljo kmalu potem, ko so ljudje pričeli prihajati iz cerkva, se je pričela silna velikonočna parada po Euclid Ave., in sosednih cestah. Tudi sonce je storilo svojo dolžnost in nekaj časa prijazno obsevalo paradnike. Računa se, da je bilo pri popoldanski velikonočni paradi skoro 200,000 ljudi.

Louis Kovačič umrl

V Charity bolnici je sinoči umrl Louis Kovačič, 1243 E. 61st St. Podrobnosti poročamo jutri. Pogreb bo vodil Frank Zakrajšek.

Ta je znal hraniti!

Včeraj je policijski načelnik v Clevelandu suspendiral iz službe policijskega kapitana Louis J. Čadeka, potem ko je bil zaslišan od državnega prosekutorja in velike porote. Prosekutor bi rad dognal, kako je bilo kapitanu Čadeku mogoče prihraniti \$109,000 v 30. letih, odkar je bil policist, dočim je vsa njegova plača v 30. letih znašala le \$67,966.

Včeraj je pričalo pred veliko poroto devet bivših butlegerjev, ki so izjavili, da so kapitanu plačevali denar, da je mižal z obema očesoma, ko so tekom prohibicije prodajali žganje. Nek ex-butleger je pričal, da je plačal Čadeku nad \$2,000.00. Enako so se izjavili drugi.

Kapitan Čadek je bil velik prijatelj bvišega župana Harry L. Davisa. Ko je bil Miller župan je Čadeka degradiral in celo suspendiral iz službe, toda med tem je bil Davis izvoljen in njegovo prvo delo je bilo Čadeku vrniti vse časti in ga povišati v službi.

Dočim preiskujejo državne oblasti "poslovanje" Čadeka, se je pa zanj začela zanimati tudi zvezna oblast. Izredni agent Kirk je začel preiskovati, če je Čadek sporočil zvezni vladi, koliko dohodkov je imel in če je od dohodkov plačal davek. Ako ga ni, tedaj ga samo zvezna sodnija lahko kaznuje z zaporom 20 let.

Svoje "prihranke" je kapitan Čadek najraje vlagal v razne posojilnice. Ko je imel dovolj denarja, je pa prenesel denar v pokopališke lote, take, kakor so jih prodajali sleparji našim ljudem. Čadek je kupil za \$80,000 takih lotov in jih prodajal naprej, zlasti našim ljudem, ki so imeli denar v posojilnici. In tu je isti grm, za katerim tiči zajec. Izvedelo se bo marsikaj še o teh sleparijah. O podrobnosti poročamo jutri. Kapitan Čadek je bil več let poveljnik 4. policijskega okraja, ki se razteza od 40. ceste do Norwood Rd., in kjer se nahaja slovenska naselbina.

Operna vstopnina

V korist kulturnih vrtov v Clevelandu bodo proizvajane v Clevelandu tri odlične opere in vstopnina k tem operam je tako poceni, da lahko sleherni pride. Vstopnice so od 50c naprej. Svoje dni je bila najcenejša vstopnina k operi \$2.50 in so se vstopnice prodajale tudi po \$8 do \$12. Vodstvo Kulturnih vrtov je bilo mnenja, da se da slehernemu priliko udeležiti se opere. Tri opere bodo podane: 28. aprila "Rigoletto", 29. aprila "Cavaleria Rusticana" in 30. aprila "Aida." Opere proizvaja San Carlo Opera Co. v mestnem auditoriju. Vstopnice lahko dobite tudi pri tajniku Jugoslovanskega kulturnega vrta, pri Mr. Jos. Grdina, 6121 St. Clair Ave.

Velikonočna parada

V nedeljo kmalu potem, ko so ljudje pričeli prihajati iz cerkva, se je pričela silna velikonočna parada po Euclid Ave., in sosednih cestah. Tudi sonce je storilo svojo dolžnost in nekaj časa prijazno obsevalo paradnike. Računa se, da je bilo pri popoldanski velikonočni paradi skoro 200,000 ljudi.

Louis Kovačič umrl

V Charity bolnici je sinoči umrl Louis Kovačič, 1243 E. 61st St. Podrobnosti poročamo jutri. Pogreb bo vodil Frank Zakrajšek.

Katoliški monsignor napada Rev. Coughlina radi politike

Cleveland. — Eden najbolj prominentnih katoliških profesorjev v Ameriki, monsignor John A. Ryan, ki poučuje sociologijo na univerzi v Washingtonu, je govoril te dni v Clevelandu in izjavil, da se nahajajo pristaši Rev. Coughlina enako kot nasprotniki predsednika Roosevelta na popolnoma zgrešeni poti.

Msgr. Ryan je v govoru pred City klubom v celoti odobrnil ves program predsednika Roosevelta. "Mojs tri industrije so se tekom zadnjih 3. let v Ameriki čudovito hitro in temeljito spremenili," je dejal Msgr. Ryan.

"Toda ko se bliža čas politične kampanje je prišla iz Wall Streeta zahteva, da se vrnemo "k starim, dobrim časom." To priča, da se ameriški industrijalci niso ničesar naučili iz strašne depresije. Oni nam hočejo vsiliti ono masinerijo za bodočnost, ki se je tako klaverno izkazala v preteklosti."

Tekom vprašanj in odgovorov pred članstvom kluba je Msgr. Ryan izjavil, da veruje v 30-urni delovnik, ki bi skoro gotovo odpravil brezposelnost. Glede Coughlinove politike, Townsend načrta in idej ranjkega Huey Longa se je dr. Ryan izjavil sledeče:

"Naš problem ni ekonomski pač pa industrijski. Načrt dr. Townsenda bi pač spravil neštete milijone med ljudi, toda v kratkem bi dognali, da ne moremo zmagovati davkov, ki so potrebni, da se izpelje Townsendov načrt. Najboljša točka Townsend načrta je zahteva, da se mora pokojninski denar potrošiti v enem mesecu.

"Coughlinov načrt je, kolikor morem jaz razumeti, samo denarne vrednosti. Jaz nikakor nisem prepričan, da se nahaja Coughlin na pravi poti. Coughlin neprestano trdi, da samo vlada bi smela delati denar. To se vrši danes in ne razumem Father Coughlina, zakaj temu oporeka."

Msgr. Ryan je napadal tudi kapitaliste, ki trdijo, da je uprava predsednika Roosevelta socialistična. "Kdorkoli je čital platformo socialistične stranke iz leta 1932, bo takoj dognal, da mima niti ene točke skupne z demokratsko platformo. Mr. Roosevelt skuša olajšati gorje ljudem sedaj ko so najbolj potrebni, in ne gleda v bodočnost in čaka, da ljudje danes umirajo od lakote," je rekel Msgr. Ryan.

Za Kulturni vrt

Za Jugoslovanski kulturni vrt je prispevalo društvo Presv. Srca Jezusovega vsoto \$5.00 in sicer \$2.50 za spomenik Simona Gregorčiča in \$2.50 za Ivana Cankarja. Mr. Frank Stego je pa daroval za spomenik Simona Gregorčiča \$1.00. Zavednemu društvu in rojaku iskrena hvala! —

Dr. Naš Dom št. 50 SDZ

Pozor, člani! Radi izrednih razmer v naselbini sklicujemo redno sejo točno ob 7:30 v sredo večer, 15. aprila. Vdeležite se v polnem številu. Na seji boste zvedeli, zakaj se gre! — John Požar, predsednik, Frank Stemberger, podpredsednik.

Kongresmani v sporu radi preiskave Townsend poslovanja

Washington, 13. aprila. — Med kongresniki, ki tvorijo poseben odsek, katerega naloga je bila preiskovati poslovanje Townsend organizacije, je nastal oster spor radi sistematizacije in načina, kako se vodi preiskava proti Townsend organizaciji.

V preiskovalnem odseku se nahaja osem članov, in sicer štirje demokrati in štirje republikanci. Ta odsek je bil formuliran na nestranski podlagi, da se ne bi moglo odseku očitati strankarstva. Toda vseeno je prišlo do spora med člani odseka.

Odsek je odgodil vsa nadaljna zasliševanja za najmanj tri tedne, ker se člani odseka ne morejo sporazumeti medsebojno. Glavni viri nesporazuma so sledeči:

1. Zakaj ni bil poklican na pričevanje dr. Townsend sam, ki je ustanovitelj in originator Townsend načrta za starostno pokojnino. Dr. Townsend je sam pisal načelniku kongresnega odseka, da pride prostovoljno, kadarkoli ga pokličejo.

2. Zakaj ni bilo dovoljeno Robert Clementsu, tajniku te organizacije, ki se je pred nekaj tedni odpovedal, da bi postal točno in popolno sliko vsega poslovanja Townsend organizacije.

3. Zakaj se zavlačuje preiskava od dneva do dneva? Več demokratskih kot republikanskih članov odseka trdi, da je preiskava proti tej organizaciji enostranska, da se sliši samo ena plat zvona, dočim se drugim ne pusti pričati. Štirje člani preiskovalnega odseka so se napotili v razne države, kjer privatno zaslišujejo pristaše ali nasprotnike Townsend načrta.

Na vsak način je gotovo, da je kongresni preiskovalni odsek dospel na mrtvo točko, ki ne ugaja načelniku odseka, kongresmanu Bellu, in bo preiskava skoro gotovo potlačena.

Bomba za pivnico

Včeraj jutraj okoli 3:30 je rasklo vrzel dinamitno bombo v pivnico Oriental Gardens, 11807 Buckeye Rd. Toda bomba se ni razletela. Lastnik pivnice, za vruga ne more dognati, kdo je bil tako prijazen in mu poslal tako nenavadno velikonočno šunko!

Zadušnica

V blag spomin druge obletnice smrti pokojnega Charles Kralla se bo brala sv. maša v četrtek 16. aprila ob 8. uri zjutraj v cerkvi Marije Vnebovzete na Holmes Ave. Sorodniki in prijatelji ranjkega so prijazno vabljeni, da se udeležijo.

Lincolnova smrt

Danes poteče 71 let, odkar je bil predsednik Abraham Lincoln ustreljen v Ford gledališču v Washingtonu.

Direktorska seja

Danes zvečer se vrši redna direktorska seja direktorija S. N. Doma. Pričetek ob 8. uri. Vsi direktorji so prošeni, da se gotovo udeležijo.

Fara sv. Kristine

Seja skupnih društev fare sv. Kristine se vrši v četrtek večer 16. aprila. Povabljeni so vsi zastopniki, da se seje udeležijo.

Boljševiki odgovarjajo na Hitlerjeve napade s "kulturo"

Berlin, 13. aprila. Ni dolgo tega, ko je nemški diktator Adolph Hitler imel skrajno zaničevalen govor o boljševiški kulturi, manirah, običajih in ne-taktnosti. Sovjetski poslanik v Berlinu, Jacob Suritz, ni odgovoril na Hitlerjeve napade z besedami, pač pa s kulturo.

Suritz je povabil vse diplomate v Berlinu, zastopnike časopisja in voditelje nemškega družabnega in kulturnega gibanja v svojo palačo na izredno predstavo in koncert.

Če bi prišel kak tujec v čarobno krasno palačo, v kateri prebiva zastopnik proletarske in boljševiške Rusije, tedaj ne bi nikoli verjel, da se nahaja na boljševiških tleh. Ruski poslanik in njegov štab, vsi so bili oblečeni v sijajnih frakih, dočim so njih soproge bleščale v oblekah najnovejše pariške mode.

Poslanik Suritz je sprejemal goste popolnoma po "buržuj-skera" sistemu. Da, celo roke je poljubljaj aristokratskim ženskam in se priklanjal, kot bi bil rojen v carski družini. Ko je žena laškega poslanika, neka grofica, prišla pozno k koncertu, je hitel poslanik njej nasproti in jo osebno peljal v prvo vrsto sedežev.

V ogromni marmornati dvorani poslanske palače se je vršil koncert, pri katerem sta nastopila dva izbrana boljševiška umetnika, da dokazeta, da imata tudi Rusija kulturo, dasi Hitler take kulture ne odobrava.

Prof. David Ostrach je igral na dragoceno violino, o kateri se je poslanik Suritz izjavil, da je državna last, toda Rusija ne zapira takih umetnin v muzeju, kot to delajo v Nemčiji, pač pa posejue umetniške instrumente umetnikom, ki so vredni priznanja. Prof. Ostrach je igral kompozicije Tartinija, Beethovna Schumanna in Wieniawskija.

Po koncertu je boljševiški poslanik peljal goste v obednico, kjer so se vsedli k najbolj bogato opremljenim in obloženim mizam, kar so jih še kdaj videli v življenju. "To je več kot kraljeva gostija!" so vzklikali gosti.

Na mizi so bili najbolj dragoceni kavjarji in jedi, o katerih priporočil ruski proletarec še ni. Krima, Italije in od drugod, zraven pa najfinejša vodka.

Ko so se gosti nagostili do skrajnosti, so se umaknili v sosednjo dvorano, kjer je najfinejša godba začela igrati plesne kcmade. In plesali so proletarci s kapitalističnimi ženami, diplomati in žurnalisti, civilisti in vojaški atašeji v briljantnih uniformah do zgodnjih jutranjih ur.

Ves teden je nemško časopisje pisalo o tej "boljševiški kulturi" in je moralo priznati, da znajo proletarci in boljševiki finejšje jesti in piti in zabavati kot pa nemški kapitalisti ...

Stanley Kužnik umrl

Nagloma je preminul sinoči Stanley Kužnik, 3572 E. 82nd St. Podrobnosti poročamo jutri. Pogreb bo vodil Louis L. Ferfolia.

Unija za soc. pravico

Unija za socialno pravico, po-družnica št. 17, ima v četrtek zvečer ob osmih sejo v SND na 80. cesti. Vsak je dobrodošel.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
1117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROCNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00. Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto, \$5.50, pol leta, \$3.00. Za Evropo, celo leto, \$8.00. Posamezna številka, 3 cente

SUBSCRIPTION RATES:

U. S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year. O. S. and Canada \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months. Cleveland and Euclid by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months. Single copies 3 cents. European subscription, \$8.00 per year.

JAMES DEBEVEO and LOUIS J. PIRO, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83

No. 89, Tues., April 14, 1936

Dragoceno priznanje Amerikancev Slovincem

Stoteri in stoteri Jugoslovani v Clevelandu so bili preteklo velikonočno nedeljo prijetno presenečeni, da, njih srca so se dvignila višje na velikonočno nedeljo, ko so z narodnim ponosom, z ameriško lojalnostjo in priznanjem zrlji na tedenske potniške listke, katere izdaja družba cestne železnice vsak teden enkrat, in ko so naši ljudje opazili na teh vozniških slikah kipa svojega lastnega rojaka — škofa Friderika Barage, katere slika je natančen posnetek spomenika slavnega škofa, kot se nahaja danes v Jugoslovanskem kulturnem vrtu v Clevelandu.

Kot smo včeraj na kratko pojasnili med novicami, izdaja družba cestne železnice v Clevelandu tedenske vozne listke, veljavne za en teden, in ki veljajo \$1.25. S temi prevoznimi listki je sleherni upravičen voziti se ves teden po vseh progah družbe cestne železnice v Clevelandu in v predmestjih za dobo enega tedna.

Ti prevozniki listki so precej umetniško tiskarsko delo, in tekoma zadnjih šestih mesecev je imela kompanija dobro misel, da je dala tiskati na teh listkih najbolj znamenite postojanke, muzeje ali zgodovinske prostore v Clevelandu. Teh prevoznih listkov je prodanih vsak teden nekako 200.000, in prevozniki listek ima to dobroto, da se ga lahko posluži sleherni oseba. Oni, ki ga kupi, ga odda svojemu sosedu, prijatelju, kadar ga sam ne rabi, in tako je dotični prevozniki listek vsak teden v rokah od treh do štirih milijonov oseb, ki vsi radovedno gledajo sliko, ki se tedensko nahaja na prevoznem listku.

Mi ne vemo, kdo je dal idejo družbi cestne železnice v Clevelandu, da je natisnila za velikonočni teden na svoje stotisočere prevozne listke sliko našega lastnega rojaka, natančno repliko spomenika v Jugoslovanskem kulturnem vrtu v Gordon parku, toda ideja je nad vse častno priznanje slovenskemu narodu v Clevelandu in vsem Jugoslovonom, ki so sodelovali ob priliki odkritja in blagoslovitve spomenika škofa Friderika Barage. Enake časti in priznanja od strani najširše ameriške publike slovenski narod še ni doživel dosedaj ne samo v Clevelandu, pač pa nikjer v Ameriki.

Pomislimo, da nas je vseh naših slovenskih bratov in sester po širnem svetu, zaeno z našimi najožjimi brati in sestrami v domovini, komaj en milijon in pol. In če pri tem pomislimo, da bo zrljo na sliko kipa našega blaženega slovenskega sina — škofa Friderika Barage — v milijonskem mestu Clevelandu, tekoma tega tedna, skoro tri milijone Amerikancev in pripadnikov mnogih narodnosti, tedaj smo lahko upravičeno ponosni, ker je ameriška družba iz svoje lastne volje in ideje odlikovala naš narod s tem, da je za velikonočni teden dala priložnost milijonom spoznati se z našim največjim ameriškim Slovincem — s škofom Friderikom Barago.

Vsi oni naši bratje in sestre, ki se mogoče dosedaj niso strinjali z idejo Jugoslovanskega kulturnega vrta v Clevelandu, so že lansko leto spoznali, ko je bil odkrit spomenik največjemu ameriškem Slovincu — škofu Baragi, da je naš narod 90 procentno za to idejo. 40.000 naših ljudi ob proslavi odkritja in blagoslovitve Baragovega spomenika je bilo priča temu!

Kmalu potem se je oglasila sama ameriška vlada, ki je odredila nekaj nad \$50.000, da se nadaljuje in izvrši delo v Jugoslovanskem kulturnem vrtu, pod pogojem, da naš narod sam nabere \$3.500.00 kot prispevek k temu. To se bo v kratkem zgodilo. In sedaj prihaja družba cestne železnice, ki je izmed spomenikov vseh kulturnih mož vseh narodov počastila za velikonočni teden spomenik našega lastnega rojaka škofa Barage in s tem povzročila, da se je raznesla ideja našega Jugoslovanskega kulturnega vrta med najširšo ameriško publiko.

Spoštuj se sam, da ne boš podlaga tujčevi peti, pravi star pregovor, in ko smo videli v nedeljo krasne prevozne listke družbe cestne železnice z lepim slovenskim imenom škofa Barage, smo bili prepričani, da nas Slovinci v Clevelandu spoštujejo, in to na odlični način, tudi — Amerikanci!

Na vsak način smo nekaj vredni, na vsak način smo kulturni in dostojni, smo dobri ameriški državljani, ker sicer Benjamin med svetovnimi narodi, kot je naš slovenski narod, ne bi dobil tako odličnega priznanja v najširši ameriški javnosti. Na tem mestu izrekamo The Cleveland Railway Co., družbi cestne železnice v Clevelandu, v imenu Jugoslovanskega kulturnega vrta, v imenu tisočerihi in tisočerihi Slovencev, ki delujejo za to idejo — iskreno zahvalo. S tem, da je družba počastila nas, je počastila samo sebe, ker je dala priznanje našemu največjemu ameriškem Slovincu!

Več jesti, manj piti, geslo kralja Edwarda

London, 13. aprila. Novi an- menili v delavnice. Kralj je pa gleški kralj Edward VIII je dal tudi odredil, da se razširijo kupovlje, da se odpravijo ogrom- hinje in shrambe za živila. Novi ne vinske kleti v St. James kra- kralj je poznan kot velik jedec, ljevi palači. Kleti bodo spre- toda pije pa le malo.

Za Kulturni vrt

Pred par tedni smo sklicali sejo, da se organizira akcija za Jugoslovanski kulturni vrt. Pa je bil odziv tako malenkosten, da se je morala seja odložiti. Ne vem, kaj je bilo temu vzrok? Da ni zanimanja za izpopolnitev našega kulturnega vrta in postavitev spomenika Ivanu Cankarju in Simonu Gregorčiču, ne morem verjeti. Po vseh naselbinah v Clevelandu in okoli- ci so se podvzeli potrebne kora- ke tozadevno, samo pri nas se ni še nič storilo. Zato tem po- tom prav iskreno prosim in po- zivam vse zastopnike in zastop- nice društev kakor tudi vse dru- ge, ki se zavedajo važnosti te akcije, da se prav gotovo udele- žijo seje, katere se vrši v sre- do ob 7:30 večer 15. aprila v cerkveni dvorani. Torej prosim, da pridete, da ukrenemo vse po- trebno, da tudi naš Collinwood stori svoj del k izpopolnitvi na- šega kulturnega vrta.

Lawrence Leskovec.

Naši Škrjančki

Da ne bo kdo mislil, da na na- ši strani tukaj v beli Ljubljani- ni kar spimo, naj vam kar na- ravnost povem, da večjih že ma- lo, a največkrat pa nič. Vedno in kar naprej premišljujemo, kaj bi bolj veselega in zanimi- vega napravili za stare in mla- de, no, pa bolj za mladino. Tu- kaj stanujemo različni ljudje, zato imamo pa tudi različne za- bave, to pa zato, da se istih lah- ko vsak udeleži. Če se mu ne dopade to, se mu ne more dopa- sti drugo.

V zadnjih par letih smo tukaj zelo veliko napredovali, najsi- bo na društvenih poljih, pri klubih ali pevskih zborih. Zbo- ri so pa tudi za stare in mla- de, da je tako, lahko bi rekli, večina lahko navzočih, ali da so vsaj podporni člani teh zborov. Ti zbori pa prirejajo veselice, igre in druge zabave. Če komu veselica ni po godu, naj pride pogledat igro, ki jo priredijo škrjančki. Kakor sem zvedel, bo igra prav imenična. Zato pa res ne smemo zamuditi, da ne bi videli igre "Županova Mic- ka." Pa da ne bo kdo mislil, da je to hčerka naših tukaj- šnjih županov. Ta Micka je prav iz starega kraja, kmečka, korajžna punca. Zato si jo mo- ramo ogledati. Posebno bi ape- lirali na starše škrjančkov in njihov prijatelje. Vsi veste, za- kaj gre, namreč brez finance ne gre nobena stvar. Gre največ zato, da bo mogoče še naprej vzdrževati mladinski zbor. — Prav gotovo pa ljubitelji petja ne pozabimo, da ima ta zbor 18. aprila zvečer ob sedmih omeje- no igro na Recher Ave., v Slo- venskem društvenem domu. — Vstopnina je tako nizka, da se ne more nihče izgovarjati, da je preveč, saj je samo 25c za igro in ples. Godba bo tudi izvrst- na, Sešek orkester.

France.

Pevski zbor "Cvet" vas vabi

Po par mesecih miru, smo zo- pet pripravljeni v naselbini na Jutrovem, da se bomo razvese- lili na spomladanskem koncertu pevskega društva Cvet. Kon- cert se vrši v nedeljo dne 19. aprila v Slovenski delavski dvo- rani na Prince Ave; pričetak ob pol sedmih zvečer. Podal se bo program izvrstnih pesmi pod vodstvom pevovodje g. Louis Semeta. Navzoči bodo tudi pev- ci in pevke zbora Jadran, da vam zapoje par pesmi, kot znajo le- oni. Po koncertu bomo videli burko v enem dejanju "Pri zobnem zdravniku." Po igri se vrši ples, za katerega bo skr- bel poznani orkester Anton Trinkota. Za fin prigrizek in razna okrepčila bo preskrbljeno najboljše.

Da, pripravljeni smo, da po- strežemo kar najbolje in vam pripravimo prijazen večer. To- rej pridite na to našo prireditev ter bodite zagotovljeni, da bo- ste zadovoljni.

Ker je obstoj tega zbora od- viden od obilne udeležbe od stra- ni cenjenega občinstva, zato vas prijazno vabimo, da nas bla- govolite posetiti v obilnem šte- bilu. Saj veste, da brez vaše pomoči pevski zbor ne more ob- stati.

Program se prične izvajati točno ob 6:30 in ne ob 3:30 kot omenjeno na vstopnicah. Za pevski zbor Cvet:

Victor J. Pozar, predsednik.

IZ PRIMORSKEGA

—Mladenci iz Slivja konfi- niran za dve leti. Postojna, marca 1936. — Konec januar- ja se je neki mladenič iz Sliv- ja pri Materiji peljal s kole- so iz Trsta. V mraku ga je ustavila cestna milica in dobil je 20.20 lir globe. Ker ni imel dovolj denarja pri sebi, je vzdihnil, da je treba v drža- vi plačevati takse, davke in globe. Takoj so ga aretirali in odpeljali v Podgrad. Od tu so ga odpeljali v zapore v Reko, kjer ga je konfinacijska komisija obsodila na dve leti konfinacije. Domači dolgo ča- sa niso vedeli za njegovo uso- do in šele, ko je bil odpeljan v konfinacijo, so dobili sporo- čilo o njem.

—Zanimiv boj s tihotapci v Baču. — Postojna, 8. marca, 1936. — Dne 3. januarja t. l. so prignali tihotapci v neko obmejno vas 20 konj. Za to je izvedel domačin Lojze Mal- nar št. 30 iz Bača. Ker je imel neke obračune z enim iz- med tihotapev in jih je hotel oslepariti, pa se mu ni po- srečilo, je šel in iz masčeva- nja opozoril na to milicih. Miličniki so obkolili hišo ter ujeli enega izmed tihotapev ter nekaj konj. Ujetega tih- otapca so ptepteli, drugim pa se je posrečilo uiti. Pri pre- tepanju se je zlasti odlikoval kapetan milicije. Nato so te- ga ujetnika odpeljali na ko- mando. Bil je spremljan od petih miličnikov in kapetava ter uklenjen. Sredi vasi so to družbo čakali trije tovariši ujetega s poleni. Tako so se razdelile sile obeh strank: šest obojoraznih z orožjem proti trem s poleni! Pričela se je sredi vasi bitka, katere konec je bil; nekaj miličnikov je ob- ležalo, drugi z oficirjem pa so junško odkurili. Tihotapec, ki je bil uklenjen, je odnesel za spomin verigo. Baje je šlo vse tako hitro, da ljudje, ki so prihiteli, niso dobro vedeli, zakaj gre. Šele stokajoči mi- ličniki so jih opozorili na ko- maj pretekli dogodek.

—Nova žrtve Abesinije. — Idrija, marca 1936. Prišla je vest, da je v Abesiniji podle- gel Istenič Maks, doma iz Čr- nega vrha, rojen leta 1909. — Pokojni se je bil sicer javil kot prostovoljec, a sklepali so, da le iz obupa nad razmera- mi, v katere je zašel.

—Ceste grade v Abesiniji, pri nas jih zanemarjajo. — Postojna, marca 1936. — Ka- kor poročajo, so pustili cesto od Senožec do Postojne nedo- vršeno. Dela so nedavno usta- vili, ker ni denarja. Cesta je postala vsled napol izvršenih del zelo slaba, se udira in ob- deževju je mnogo blata, da se avtobus ustavlja. Proti kon- cu je delalo še nekaj delavcev, katerim so ostali dolžni in jim niso mogli dati niti za pot do- mov. O tem fašistični časopi- si molčijo. Pač pa poročajo o velikanskih delih v Afriki, kjer pravijo, da so zgradili že 475 km nove ceste in 100 km da jo je v gradnji. Pri tem so morali graditi 14 mostov v dolžini od 8 do 44 metrov. — Stroški, za je gradnje so zna-

šali do sedaj 22,360,938 lir v zlatu.

Kako je drugod v Italiji s cestami, ne vemo, vendar pa je gotovo, da marsikje vsled ogromnih stroškov v Abesiniji dela zastajajo in ceste posta- jajo zanemarjene. To gotovo ne bo v nikakem razmerju z velikimi koristmi, ki si jih obe- tajo z zavzetjem Abesinije.

IZ DOMOVINE

—V Ljubljani je v 84. letu starosti umrl zasebnik Jernej Jenko. — V Splošni bolnišni- ci je umrl Anton Brolih, biv- ši gostilničar in lesni trgovec.

—V Dolenji vasi je 15. mar- ca umrla Uršula Zobec. Za- pušča 4 sinove in eno hčer, ki so deloma že v lastnih druž- nah, gospod Ivan je okrajni načelnik v Celju.

—Huda nesreča. V Senčur- ju je rezal na slalomernici slamo 48 letni Jože Mabi in med delom mu je zašla des- nica pod rezilo, ki mu je od- rezalo vseh pet prstov. Mabi se je zatekel v ljubljansko bolnišnico.

—Smrtina nesreča. Iz Dol pri Brežicah nam poročajo: Smrtina nesreča, ki je globoko pretresla vso okolico, se je ne- davno zgodila pri nalaganju kolja za vinograde. Ko so namreč peljali k posestnici Jožefi Habine težko obložen voz s kolji, je zavora pri vo- zu popustila, mladi Iv. Omer- zu ga je skušal zadržati, pri čemer se je pa voz prevrnil in silna njegova teža je na- valila na uboga Omerzu, ki je par trenutkov nato izdih- nil. Truplo ponesrečenca so prepeljali v mrtvašnico na Zdole.

—V vodo je skočila. Most v Medvodah postaja most sa- momorilec. Ni še dolgo, ko je skočil s tega mostu v vodo posestnik Josip Peternel, čigar truplo so pozneje poteg- nili iz vode pri Brežicah. Te dni je pa skočila z mostu v Savo neka ženska srednje po- stave in utonila. Železničar Ivan Jakel jo je hotel še za- držati, a je tako hitro skočila da ni mogel preprečiti samo- mora. Kakor so dognali, je samomorilka 81 letna preu- žitkarica Helena Šubičeva iz Zgornjih Pirnič.

—Najstarejši slovenski lo- vec 92 letni Franc Lenarčič doma iz Zabaj vasi je umrl te dni.

—Prva mesarska pomočni- ca v litjskem Srezu. Te dni je pri mesarju Stefanu Košir- ju v Zagorju izvršila s prav- dobrim uspehom pomočniško preizkušnjo za mesarsko obrt gđ. Mici Drogenikova, hči me- sarja in gostilničarja g. Lu- dovika Drogenika iz Bevskega. V litjskem srezu je prvi pri- mer, da se je ženska posvetila mesarski obrti.

—Lokomotiva ga je vrgla v jarek. Med Zalogom in La- zami je bilo te dni zaposlenih na železniški progi več delav- cev, med njimi tudi okoli 40- letni Jakob Kokalj. Pa je pripeljal po progi vlak, ka- teremu so se vsi delavci pravo- časno umaknili, le Kokalj je bil prepočasen. Lokomotiva je nesrečneža zagrabila in ta- ko močno treščila v stran, da je odletel v bližnji jarek, kjer je obležal s prebito lobanjo. Ponesrečenca so prepeljali v bolnišnico.

—Star je 60 let, slavi pa še 14. rojstni dan. Res čud- no, a resnično. Šele 14. roj- stni dan obhaja, pa šteje 60 let. Tako je poskrbela štor- klja in ta nesrečni koledar s prestopnimi leti. No, ker se je pa k temu nateklo še toliko ur in minut, da je leto 1900 ostalo neprestopno, je naš ju- bilant v vseh 60 letih svojega življenja mogel svoj rojstni dan obhajati samo 14krat. In če je ob takih prilikah vsake- ga štirikrat krepko podčrtal, mu ni zamere. Kdo ne pozna

Euclid Rifle and Hunting Club

Piše F. Šober, tajnik

Na seji 7. aprila je bilo skle- njeno, da se preselimo v mesecu maju na farme k streljanju. To- rej bo streljanje vsako sredo popoldne na Močilnikarjevih farmah, seve, na lončene golobe. Tako bo tudi prihodnja meseč- na seja na farmah ter ste pro- šeni, da se je udeležite vsi. Kot običajno, bo tudi na prvem ma- jevem streljanju malo "treta- nja" od strani naše ljubljene blagajne, ki je naš up sedaj in bo tudi za zadnjo uro. Če bo Močilnikar pustil, se bo vršil tu- di ples na strnišču in tam, kjer je bilo lansko leto korenje. Am- pak plesavci naj pridejo v bu- cah, da ne bo kaj napek. Čez baro se nam bo režal Drenikov pridelek, ki bo tako jezen, da bo kar pene tiščal. Med to lepo do- mačo zabavo se bo vršila vsa- kih pet minut po ena seja, na ka-

teri se bodo obravnavale hudo važne stvari. Streljanje na lon- čene golobe bo pa po potrebi in pride na dnevni red pod rubri- ko razno.

Fantje, bodite pametni in pri- dite prvo sredo v maju na stre- lišče. Po nobeni viži vam ne more biti žal. Če vam pa bo, je nekaj narobe z vami. Torej na svidenje pri kantini.

Izid streljanja na 7. aprila:

Šepic	69
Dolenc J.	88
Gole	91
Baraga	82
Dolšak	81
Rožanc	59
Šober	82
Bavetz	88
Janžević	72
Zabukovec	82
Ogrin	72
Mrakar	81

v vsem Posavju znanega sli- karskega mojstra g. Albina Valanda iz Krškega, ki je za- gledal luč sveta na dan 29. februarja 1876 v prelepi okoli- ci Celja! Svoja mladostna leta je preživel na Vidmu in v Krškem, kjer je obiskoval meščansko šolo in se nato na- potil v Zagreb, kjer se je iz- učil soboslikarstva. Kot iz- redno nadarjen in spreten po- močnik se je kmalu osamo- svojil ter obratoval v Ljub- ljani, pozneje pa dolgo dobo na Dunaju, kjer so mu bila poverjena razna slikarska de- la tudi na dvoru. Tamkaj je našel življenjsko družico Klo- tildo, s katero se je ob pre- vratu za stalno preselil v Kr- ško, kjer še danes v izredno zadovoljnost občinstva izvršu- je s svojimi sinovi slikarsko obrt.

—Zlata poroka pri Cenetov- vih. Znamenita Cenetova hi- ša v Ribnici je praznovala 1. marca pomembni praznik: se- danja lastnika te hiše, ki sto- ji ob južnem koncu Ribnice ob cesti, ki vodi na Sušak, ugled- ni gospodar in gostilničar g. Andrej Podboj in njegova do- bra življenjska družica ga. Ana sta praznovala zlato po- roko. Praznik ugledne Cene- tove hiše nam kliče v spomin znamenite in zaslužen predni- ke in marsikaj iz naše nardo- ne zgodovine. Slavljena ga. Ana, ki je Hočevarjeva iz Vel. Lašč, po domače Padarjeva, je vzor slovenske matere in žene. Marljiva ko čebelica, skromna in tiha je zvesto de- lala za dom pol veka srečnega zakona. Znano je, da je tudi tedaj, ko se je pripeljala od poroke, takoj sama začela ku- hati za goste in jim stregi. Njena delavnost, združena z mnogimi drugimi lepimi last- nostmi, je mnogo pripomogla Cenetovemu domu do sedanje- ga ugleda. Slavljena sta krep- ka in zdrava, čeprav jima je bilo življenje postlano s tr- dim delom.

—Milijonske špekulacije. Lani novembra so bila odkri- ta v Ljubljani sleparstva s hranilnimi knjižicami. Nadalj- nja preiskava pa je objela skoroda vso Slovenijo in še druge kraje izven nje. V mi- lijonsko afero je zapleten kot glavni posredovalec Jože Gra- šek, ki je imel svojo pisarno v Gledališki ulici ter je imel povsod razpredene svoje kup- cijce. Zaradi sleparstev s hranilnimi knjižicami je bil Gra- šek novembra lani aretiran in izročil sodišču. Pri okrožnem sodišču je bila nato uvedena kazenska preiskava, ki še do- slej ni končana, zakaj dnevno prihajajo nove ovadbe proti Grašku. Način njegovih špek- ulacij je obstajal v bistvu v tem, da je lastnikom knjižic obljubljal mnogo višje od- stotke, kakor so bili za vloge gotovih denarnih zavodov ob-

čajni. Sprejemal je Grašek knjižice in lastnikom plačal le določen znesek na račun, za- vezoval pa se je, da bo osta- nek plačeval v obrokih. Do- slej je znano, da je nad 150 vlagateljev oškodovanih za ne- kako dva milijona dinarjev.

—Novi grobovi. V Medvo- dah je umrl ugledni posest- nik, lesni in vinski trgovec, g. Ivan Bohinc, star 68 let.

—Pod vlak je skočil. Na progi med Litijo in Savo se je odigral grozen prizor. Ko je osebni vlak odpeljal z litij- ste postaje proti Zidanemu mo- stu, je strojevodja opazil, da sedi na zapornici ob cesti, ki pri tako imenovanem Ravber- grabnu prekrži progo, neki moški. V trenutku, ko se je vlak približal križišču, se je neznanec pognal s pregraje pod lokomotivo. Vlaka seve- da ni bilo mogoče ustaviti in kolesje je neznanca odrezalo glavo, zmečkal oprsje in vle- klo mrtveca še nekaj časa za seboj. Strojvodja je vlak kmalu ustavil, a ko so videli, da ni pomoč, je vlak nadalje- val vožnjo. Kakor so dognali, si je vzel življenje zaradi be- de odpuščeni trboveljski ru- dar Jože Žibert, star 32 let. Pokojnik se je bil pred leti priženil na Kobiljak pri Št. Lambertu, kjer zapušča vdovo z otročičkom.

Če verjamele al' pa ne

Radoveden sem, če bo Barbič vzdržal ta teden, ko bo moral ves teden prevažati potnike na ulični železnici, ki imajo vozne listke s sliko škofa Barage. Na- ročil sem našemu Jožetu: "Jo- že, če boš videl Barbiča pri žla- fu, mu pokaži vozni listek. Boš videl, kako bo srečen in vesel."

Jože se pa odreže: "Kaj bi rad da bi me povozil!"

Pa so res čudna pota usode. Lansko leto je moral Barbič sta- ti z vozom ulične železnice in čakati, da je šla parada mimo, ko smo šli k odkritju Baragove- ga spomenika. Na, zdaj pa pri- dejo še ti vozni listki s sliko spomenika škofa Barage. Če Barbič zdaj ne bo iz kože skočil, je trden.

△

Balincarski sport je "za voga- lom." Ponekod jih že mečejo. Na uho mi je prišlo, da misli odpret Tone Ahčin šolo za uče- nje balincarske umetnosti. Ro- jaki, zlasti pa rojakinje, poslu- žite se te lepe prilike, ki se vam nudi.

△

Časopisje poroča, da je sedaj več razporek kot jih je bilo v času depresije.

No ja, zdaj je več dela in mo- škji mislijo, da so že toliko na nogah, da lahko skrbje sami za- se.

KRIŽEM PO JUTROVEM

Po nemikem tavniku K. Mays

"Rada bi videla, ali bi se da lo trgovati z vami."

"Kako blago pa prodajata?"
"Zaenkrat še nisva nič prinesla s seboj. Najprvo morava videti, kaj potrebujete."

"Zakaj pa sta torej do zob oborožena, če sta le radi trgovine prišla k nam?"

"Orožje sme nositi vsak svobodni človek. Kdor potuje brez njega, tega se ima za sužnja."

"Torej pa povejta svojim trgovcem, naj nam pošljejo orožja. Kajti tod živi mnogo svobodnih ljudi. Zelo poguma sta, da si upata v naše dežele. Imata priporočila?"

"Da. Budjeruldi padišahin imam."

"Pokaži ga!"

Dal sem mu svoj turški potni list, prebral ga je. Gotovo je bil izobražen človek, kajti v Kurdistanu je pismenost redek pojav.

"Pod visokim varstvom potuješ, ki ti pa tukaj nič ne pomaga. Vidim pa, da nista navadna človeka, in to je dobro za vaju. Zakaj govoriš le ti sam, tvoj tovariš pa molči?"

"Ker ne zna kudijski. Govori le jezik svoje dežele."

"In kako sta prišla v to samotno hribovje, kjer ni ne ljudi ne vasi, s katerimi bi se dalo kupčije sklepati?"

"Našla sva sledove boja pa sva šla za njimi."

"Kje sta prenočila?"

"V Gumriju," sem odgovoril brez dvotavljanja.

Radovedno in bistro me je gledal nekaj časa, po obrazu mu je šinilo, kot da se je nečesa spomnil. Nekaj je hotel reči, pa premislil si je in dejal:

"V Gumriju? In to mi tako ravnodušno poveš?"

"Da. Zakaj ne?"

"Torej si bejev prijatelj—! Kako da se nisi boril ob njegovi strani?"

"Zaostal sem. Nisem mu mogel priti na pomoč, ker so prišli tvoji ljudje med njega in med naju."

"Moji ljudje so vaju napadli?"

"Da."

"Ste se branila?"

"Ne mnogo. Ko so prišli nad naju, sva oba ležala na tleh. Padla sva. Jaz sem bil v nezavesti, moj tovariš pa se je s svojim konjem spotaknil nad mojim in izgubil orožje. Eden konj je ubit in dvojce tvojih ljudi je ranjenih."

"In kaj je bilo potem?"

"Slekli so naju do spodnje obleke, privezali na konja in peljali k tvojemu bratu."

"In sedaj ste spet tukaj? Kako je to mogoče?"

"Ušla sva."

"Ušla—? Pripoveduj!"

Pripovedoval sem mu natančno vse, kar sva doživela v "ujetništvu" in kako sva ušla njegovemu bratu. Njegove oči so se vse bolj širile, nazadnje je ves začuden vzkliknil:

"Za Boga — vse to mi praviš tako ravnodušno? Velik junak si ali pa zelo lahkomišeln človek! Ali pa se prostovoljno podajaš v smrt!"

"Ne eno ne drugo! Povedal sem ti, kje da sva bila in kako se nam je godilo, ker kot kristjan ne smem lagati. Pa tudi zato, ker mi ugaja tvoj obraz. Priča mi, da nisi ne ropar ne trinog, ki se ga je treba bati, ampak da si pošten knez in vodja svojih ljudi, ki ljubi resnico in ki hoče resnico tudi zvedeti."

"Gospod, prav govoriš, nisi se zmotil v meni! In tvoja sreča je, da si resnico govoril! Da si lagal, bi se ti bilo zgodilo kakor tvojim tovarišem tamle, ki so moji ujetniki."

Pokazal je na gručo.

"Kako pa bi vedel, da sem lagal?"

"Poznam te. Ali nisi ti tisti, ki se je s Haddedini boril zoper njihove sovražnike?"

"Da."

"Ali nisi ti tisti, ki se je z Jezidi boril zoper mosulskega mutasarrifa?"

"Da. Ampak—"

"In nisi ti tisti, ki je osvobodil Amad el-Gandurja, sina Mohammed Emina, iz amadijske ječe?"

"Da. Pa povej mi—"

"—in ki je prisilil amadijskega mutasallima, da je moral dva Kurda iz ječe izpustiti?"

"Da."

Vse bolj sem se čudil. Od kod je ta nestorijanski melek vse to vedel?

"Odkod veš vse to, melek?" sem ga vprašal.

"Ali nisi ozdravil neko dekle v Amadiji, ki se je zastrupila?"

"Da. Tudi to veš?"

"In njeni prababici je ime Mara Durime?"

"Da. Jo poznaš?"

"Pri meni je bila. O tebi mi je pripovedovala. Vse to in še mnogo drugega, kar je zvedela od tvojega služabnika, ki sedi tamle med ujetniki. Vedela je, da prideš v te kraje, pa me je prosila, naj bom tvoj prijatelj."

"Kako pa veš, da sem prav jaz tisti človek?"

"Ali nisi včeraj v Gumriju pripovedoval o svojem potovanju in o svojih doživljajih? Prijatelja imamo v Gumriju in on nam sporoči vse, kar se tam zgodi. Zato sem tudi vedel, da pridete danes na lov, in da boš tudi ti poleg. In ko sem opazil, da te ni v bejevi družbi in da si zaostal, sem poslal četo svojih ljudi, da te primejo in odvedejo. Naročil sem jim, da ti ne smejo nič hudega storiti."

Komaj sem verjel, tako čudno je vse to donelo. Polagoma sem razumel, zakaj so Nestorijanci tako prizanesljivo ravnali z nama. Da so nama obleko tudi vzeli, to je šlo seveda samo na njihov lasten račun, tega jim melek gotovo ni naročil.

"In kaj boš sedaj storil z nama?" sem ga vprašal.

"Vzel te bom s seboj v Lizan. Moj gost boš."

"In moji prijatelji?"

"Tvoj sluga in Amad el-Gandur bodeta prosta."

"In bej?"

"Bej je moj ujetnik. Naši starešine bodo sklenili, kaj bo z njim."

"Mu bodele življenje vzeli?"

"Mogoče."

"Potem ne pojdem s teboj!"

"Zakaj ne?"

"Bejev gost sem. Njegova usoda je tudi moja usoda. Boril se bom ob njegovi strani in z njim zmagal ali pa padel."

"Mara Durime mi je pravila, da si emir, torej pogumen človek, junak. Toda pomisli, da je pogum lahko tudi nevaren, posebno če je nepremišljen! Tvoj tovariš tule ni razumel najinega pogovora. Govori z njim pa ga vprašaj, kaj naj storiš!"

To mi je bilo zelo ljubilo. Lahko sem se sporazumel z Lindsayem o načrtu, ki mi je prav tedaj šinil v glavo.

Dejal sem mu torej:

"Sir, niti sanjalo se nama ni, da naju bo melek tako sprejel!"

"Tako—? Zelo slabo?"

"Ne. Zelo prijazno. Pozna naju, oziroma vsaj mene."

"Pozna—? Odkod?"

Dalje prihodnjic)

Kako kuje življenje . . .

Dekle pripoveduje o življenju

Barbara Standish je polotredne — vse od onega časa, zila slušalko telefona nazaj na stojalo ter se naglo ozrla okrog po sobici v Waldorf hotelu. Tresla se je, krčevito sklenila roke in bila vesela, da je bila njena sobarica Annette zunaj v tem času telefonskega pogovora. Glas, ki je prišel po telefonu, je bil glas njenega moža. Bil je to glas iz preteklosti, da — ko iz groba, saj je bil mišljen mrtve zadnja štiri leta. In strašen fakt, da je bil to glas njenega moža, da je še živ in sedaj v New Yorku, kjer je sedaj ona, ji je šel na živce. Zaškrtała je z zobmi in stisnila ustnice v ozko črto odločnosti. "Obiskal te bom v tvoji oblačilni sobi," je rekel. To je bilo vse. Toda ne sme je obiskati, enostavno ne sme! Prepričati mora to na kak način.

Vse svoje življenje se je tresla pred javnim skandalom in njega posledicah za njeno glediško kariero. Se kot mala deklica je vedno skrbno pazila na to, da je imela dobro ime. In v letih, ko se je trudila priti na vrhunce svojega cilja, je imela vedno v srcu strah pred skandalom. Oboje je sama sebi, da bo ostala nedotaknjena pred vsakim skandalom. Zrtvovala je priateljstvo in se izogibala družbe, kadar je pretela senca obrekovanja. Odrékla si je ljubezen in srečo dekliške dobe, samo radi tega strahu. Sedaj, ko je stara 24 let, je dosegla največjo čast, ki jo more dati kakor gledišče ter je najbolj slavljena igralka na Broadwayu.

"Sedaj bo prišel," si je mislila, "in me bo uničil." Hodila je po sobi gori in doli. Nenadoma se ustavi pred velikim ogledalom in si pogleda obraz. Lepa je, prihodnost se ji smehlja naproti. Toda kaj bo jutri, če pride ta škandal v časopise?

"Ne sme, ne bom tega dopustila!" je mrmrala. In kot bi si hotela dati več poguma, je pristavila: "Ne, ne sme me videti nocoj."

Nocoj! Zdrznila se je ob svojem glasu. Ako bo zahteval, da jo vidi, bo napravila nekaj desperatnega. Nekaj takega, na kar ni nikdar prej mislila. Ker nocoj je noč, o kateri je sanjala zadnje tri

tedne — vse od onega časa, ko je odprla vrata svoje oblačilne sobe in zrla v obraz drznega Keats Fosterja.

Skušala se je umakniti njegovim očem. Vendar je čutila, da jo nekaj vleče k njemu, kot vleče magnet železo in od tistega trenutka je vedela, da ga ljubi, da ga ljubi z vsem srcem. In nocoj, je obljubil Keats, da jo bo čakal pred glediščem. Vedela je, da jo bo čakal in da ji bo govoril besede, ki jo bodo stori- nepopisno srečno. In sedaj! Ustavila se je sredi sobe, obraz naguban v silnem sovraštvu nad to nenadno potezo čez njene račune.

"Allen ne sme in ne more priti! Najti moram kako pot, da se ga odkrižam za vedno!" je zavpila onemoglo, si pritisnila stisnjene pesti ob čelo in strmela v lepo oblikovan nož na omari. Kar hipnotiziral jo je. Počasi je šla preko sobe, vzela bleščeči nož v roke, pa ga zopet spustila, da je padel na tla. Zgrudila se je v naslanjač.

Barbara se je čutila kot zelo postarana ženska. Osem let, ki so minila od one strašne afere v Chicagu, je bilo celo prijaznih do neke mere. — Toda ta prijaznost se prav lahko izbrise po tem možu, ki se imenuje njen mož; mož, ki ga je prvič videla komaj eno uro pred poroko; mož, s katerim ni nikdar živela niti trenutka in katerega je smatrala mrtvim vseh osem let.

Zaprta je oči in pred nje- ne oči si ji zopet stopili tisti grozni trenotki one strašne noči v Chicagu pred osmimi leti, ko je bila stara samo malo nad šestnajst let. Zaposlena je bila v Passion nočnem klubu, se je domislila sedaj, ter je imela malo vloga v petju in plesu. Celotokrat je priznal njeno zmožnost Lannigan, lastnik kluba. Nastopila je ob 10:30 in zopet ob 1:00 ponoči. Kako se še vsebi dobro spominja. Lannigan ji je dobro plačal v tistih dveh tednih, kar je bila tam. Sto dolarjev na teden je bilo že precej za mladega dekleta. Ničila, ni kadila. Stanovala je v skromni sobici ter se pridno učila in vadila za bodočnost. Z nobenim dekletom ni sklepala prijateljstva, z nobenim

moškimi ni šla na sestanek, ker je potrebovala mnogo spanja in počitka, če je hotela doseči svoj cilj.

Lannigan ji je dal plačo tisti večer, ko je prišla v klub ob osmih. Spravila je denar v nedrje. Nihče je ni videl priti notri, razen Lannigan, ki je prišel v njeno oblačilno sobico, ji plačal ter se nato vsedel, da preštudira nocojsnji program. Ob 10:30, ko je imela nastopiti, je stopila iz svoje sobe ter se obrnila doli po hodniku. Napravila je komaj par korakov, ko se nenadoma ustavi, vidič, kako je Allan Markham zasadil dolg nož v hrbet Lanniganu, njemu gospodarju. Lannigan se je naglil naprej in se zgrudil na tla. Markham se je brutalno obrnil proti nji.

"Drži jezik za zobmi, razumeš! Ničesar nisi videla!" Prijel jo je za rame in jo trdno držal. Njen obraz je bil blede. Ni mogla govoriti, niti zavpiti. Grozen pogled na umorjenega moža ji je vzel vse moči in po glavi ji je šumelo kot v panju. Markham jo je tresel, pa ni ničesar čutila. Potem se ji pa naenkrat posveti v glavi. Na misel ji pride škandal, ki jo čaka jutri, ko pride stvar v časopise, da je bila navzoča pri umoru Lannigana. To bo konec njene kariere, konec njenega gledališkega življenja. Strah jo je prevzel. Z grozo na očeh je zrla na Markhama, ki jo je še vedno držal. Tedaj zabrni zvonce, znamenje za nastop.

"Peljite me od tu," je zastokala. "Res, ne smejo naju najti tukaj," je siknil on. "Poleg tega pa ni daleč do Dell Pointa. Navadnega avtomobilista vzame poldrugo uro do tje. Jaz bom prevozil pot v eni uri. To bo nama zelo prav prišlo."

Kakor se ji je to razkladanje zdelo divje, vendar je čutila, da bo šlo. V glavo ji je šinilo, da se bo izognila škandalu.

Sreča je bila z njima. Nihče ni bil pri vratih in prej kot v desetih minutah sta že dirjala v avtomobilu iz Chicaga. Skoro da se ni zavedala, kaj se godi z nje. Samo proč si je želela od strašnega kraja, da pride kolikor mogoče več milj med njo in nočnim klubom. Toda mrzla sap, ki jo je sekala v obraz, ji je vrnila zavest. Zdjaj jo bodo pogrešili. Šli jo bodo iskat v njeno oblačilno sobo. Našli bodo Lannigana mrtvega na tleh. Poklicali bodo policijo in ta bo hotela vse vedeti. Povedali bodo policiji, da jo čakajo za nastop. Posledica bo, da bo ona, Barba-

ra Standish obtožena umora. Krčevito je prišla Markhama za roko in zavpila: "Obrnite nazaj! Obdolžili bodo mene!"

"Bodi brez skrbi, jo bom že jaz izpeljal."

"Toda kako morete to? Nikdar ne bodo verjeli, da nisem jaz..."

"Molči! Misli bom jaz za oba. Poslušaj. Sedaj se peljeva v Dell Point, kjer se bova poročila. Odsli sva iz kluba ob 9:30, ali reci ob desetih. Me razumeš? V tridesetih minutah bova v Dell Pointu. Ob 11:30 bova že poročena in se vrnila takoj nazaj."

"Toda nama ne bodo verjeli."

"Zakaj ne? Kaj si je kdaj slišala, da bi kdo postal morilec eno uro pred svojo poroko? To ni naravno. Poleg tega si pa ti samo priča in ako ne poročiš, ti ne bo treba pričati. Si razumeš?"

Pripeljala sta se pred hišo mirovnega sodnika. Markham se je izkazal kot popolnega gentlemana, ko ji je pomagal iz avtomobila. Vstopila sta v hišo in Markham je rekel sodniku: "Poročite naju, gospod sodnik!"

To reški je vrgel dvajsetak na mizo. Sodnik je vzel bankovec v roke, ga skrbno ogledal od vseh strani in ga spravil v žep. Potem je šel k pisalni mizi ter vzel formo za poroko. Takrat je udarila ura enajst.

"Ravno ob enajstih se bova poročila. Ali bi to zapisali v poročno dovoljenje, gospod sodpod sodnik?" je ljubeznivo pripomnila Barbara.

Markham je nervozno pogledal na svojo uro. Bila je pol dvajsetih. Sodnikova ura je bila torej pol ure v zamudi. Zasmel se je, jo potrepeljal po roki in rekel: "Ali lahko to napravite, sodnik?"

"Oh, zakaj ne," odvrne ta. Ženske imajo včasih svoje muhe, kaj ne?" Sodnikova žena in najstarejši sin sta bila za priči. Deset minut pozneje je bila ceremonija pri kraju. Allan in Barbara sta brzela nazaj proti Chicagu.

"Poslušaj," ji je rekel Allan. "Peljala se bova naravnost nazaj v nočni klub. Če si bila kdaj igralka, bodi nocoj. Poročena sva bila ob enajstih. Tako je potrjeno tudi na certifikatu. Dobro, da je bila ura zakasnela."

Barbara se je še zdaj prav dobro spominjala, kako prijazna je bila takrat policija. Verjeli so ji vse radi poroke in celo telefonirali so mirovnemu sodniku, ki je stvar potrdil. Potem sta z Allanom zapustila nočni klub. Stisnil ji je v roke šop bankovcev, rekoč: "Glej, da se izgubiš iz mesta!" To je bilo vse. In sedaj, po osmih letih, je prišel nazaj. Njeni prsti so se krčevito oprijeli stola. Saj ni mogoče. Ne sme ji zabraniti poti do sreče. Keats ne sme zvedeti ničesar. Živa duša ne ve, nihče ne more vedeti.

Zdrznila se je, ko je stopila sobarica Annetta v sobo. Skočila je pokonci in skušala napraviti ravnodušen obraz.

"Kmalu bo šem, gospodična," reče Annetta. Sobarica se je zdela nekam nervozna, izreda. Nenadoma šepne: "Prosim, gospodična..."

"Kaj bi radi, Annetta?" jo vpraša Barbara ostro.

"Nikdar vam nisem povedala, da sem omožena. Moj mož bi moral nocoj telefonirati sem in mi povedati, da me obišče v vaši oblačilni sobi..."

"Annetta!" zavpije Barbara, "vaš mož?"

"Oprostite, gospodična. Vsa ta leta sva držala to kot skrivnost. Pred desetimi leti sva se poročila v Chicagu. Takrat sem bila pravkar prišla iz Francije. Bila sva zelo srečna. Potem me je najel Lannigan za nočni klub. Hotel mi je vsiliti svojo ljubezen. Povedala sem to mojemu soprogu ki je bil ves divji radi tega. Nekega večera je odšel v nočni klub in tam zabodel Lannigana. Potem vas je primoral,

da sta se poročila, da je tako speljal policijo za nos. Toda bil je moj mož in poroka z vami je bila neveljavna."

"Hvala Bogu! Hvala Bogu!" je vzdihnila Barbara. "Seveda, saj je prav, da pridete skupaj danes zvečer." Zdjaj se je Barbara že smejala, čeprav skozi solze. Zdjaj bo lahko zopet srečna, ker ničesar ni na potu do njene končne sreče.

In ko je tisti večer nastopila na odru, je igrala kot še nikdar poprej...

DNEVNE VESTI

Dr. Condon bo moral iti pred veliko poroto

Trenton, N. J., 13. aprila. Allyne Freeman, načelnik velike porote v Mercer okraju države New Jersey, je pozval dr. J. F. Condona, da pride v sredo pričati pred veliko poroto. Slednja že dva tedna preiskuje slučaj bivšega odvetnika Paula Wendela, o katerem se trdi, da je on umoril Lindbergh otroka.

Dr. Condon, ki je plačal zločinu \$50,000 odškodnine, da vrne otroka, je spoznal v pokojnem Hauptmannu, da je Hauptmann morilec otroka. Paul Wendel pa, ki je bil na skrivnostnem način aretiran v državi New York še februarja meseca, tam mučen in preganjan, dokler ni priznal umora, je bil prepeljan v državo New Jersey, kjer je takoj nemudoma vse prekal, kar je izjavil pod pritiskom policije v New Yorku.

V Vatikanu so imeli mirno veliko noč

Rim, 13. aprila. V Vatikanu so imeli najbolj mirno veliko noč v zadnjih letih. Papež Pij radi rahlega zdravja ni mogel darovati slovesne sv. maše v katedrali sv. Petra kot je bil to običaj zadnja leta. Nadomestoval ga je državni tajnik kardinal Pacelli. Papež je daroval velikonočno sv. mašo v privatni kapeli. Popoldne je poslušal koncert, ki ga je igrala palatinska godba, a pozneje je sprejel svoje sorodnike. Papež bo star 80 let v maju mesecu.

MALI OGLASI

Seno naprodaj

Proda se 4 tone dobrega sena. Jako poceni radi odhoda iz mesta. Vprašajte pri John Kordish, 20731 Goller Ave., Euclid, Ohio. (90)

Breskvina drevesa

so naprodaj, visoka od 5 do 7 čevljev. Tri najboljše vrste. Cena 25c, 5 za dolar ali 100 za \$18.00. Naročilo pripeljemo tudi v Cleveland in okolice.

Math Hribar

S. Route 86 blizu Five Points pri Painesville, Ohio. (89)

Proda se

posestvo z gostilno, ki ima licenco za pivo, vino in žganje. Restavrant z gostilno. V plačilo se vzame tudi hiša za eno ali dve družini. Hiša mora biti plačana. Kdor misli kupiti naj pusti svoj naslov v uradu tega lista. (89)

NIKAR BITI SUŽNJI NEPREBAVNOSTI

Trimerjevo Grenko Vino vas reši tega

"Zahvaliti se Vam moram za Trimerjevo grenko vino. Skozi leto dni sem trpel radi neprebnosti — kar koli sem poizkusil, je ustvarilo plin v mojem želodcu. Pred tremi tedni sem opazil vaš oglas, kupil steklenico in od prve čajne žličke, ki sem ga poizkusil, je moja želodčna silnost prestala. Bilo je kot oprostitev kaznivost. Moja čreva zdaj delujejo redno kot ura in sedaj jem s slastjo. Vaš zvesti, Wallace A. Combs"

Ako trpite vsled neprebnosti, slabega apetita, zaprtice, pitnov, glavobola, nervoznosti, nemirnega spanja, prevelike utrujenosti, kupite si Trimerjevo grenko vino; jemljite ga redno po eno čajno žličko pred obedo ali večerjo. V vseh lekarnah.

TRIMER'S ELIXIR OF BITTER WINE

Joseph Trimer Company, Chicago.

MORSKI RAZBOJNIK

A. Š.

Kapetan Calverley je ostrmel. Obnašanje in vnanjost tega razpitega bukanirja je bila vse drugačna, kakor pa je pričakoval. Častnik se je prisiljeno nasmešnil ter rekel:

"Vaša pot vodi na vešala, o tem ni dvoma. Za zdaj pa zahtevam samo vašo predajo, ne pa vaše predrzne dvorljivosti."

Kapetan Blood se je narečil osuplega. Obrnil se je k lordu Julijanu:

"Ali ste slišali? Povejte, če ste že čuli kdaj kaj podobnega? Vidite, ta mladi gentleman mora biti vsekakor v veliki zmoti. Morda bo prav in se bo prihranilo na času, če mu vaše lordstvo razloži, kdo sem."

Lord Julijan je stopil korak naprej ter se hladno priklonil pred zdaj povsem osuplim častnikom.

"Imam čast, obvestiti vas, gospod," je rekel lord Julijan resno in svečano, "da ima kapetan Blood oficirski patent v kraljevski mornarici, zapečaten s pečatom lorda Sunderlanda, državnega tajnika njegovega veličanstva."

Obraz kapetana Calverleya je posinil, oči so se mu izbulile. Piratje, ki so stali v ozadju, so se pritajeno smejali ter se nebeško zabavali nad komedijo, ki se je odigravala pred njihovimi očmi. — Dolgo časa je kapetan Calverley molče strmel na osebo njegovega lordstva, oblečenega z izbrano eleganco in govorečega z ono visoko-hladno samozavestjo, ki je lastna le ljudem, ki pripadajo velikemu svetu.

"Kdo, pri vseh vragih, pa ste vi?" je končno eksplodiral. Se bolj hladno mu je odgovorilo njegovo lordstvo:

"Kakor sem že opazil, gospod, niste baš vlnudni. Moje ime je Wade — lord Julijan Wade, in sem posebni poslanec njegovega veličanstva za ta barbarski kot sveta. Polkovnik Blood je že obveščen o mojem prihodu."

Nenadna izprememba v držanju kapetana Calverleya je značila, da je bilo to obvestilo res že sprejeto in da je bilo to njemu znano.

"Menim... da je bil..." je rekel Calverley med dvomom in sumom, "to se pravi: klon."

da je bil polkovnik Bishop obveščen o prihodu lorda Julijana Wade-a. Ampak... ampak... na krovu te ladje... Častnik je naredil gesto, ki je svedočila o njegovi nemoči ter umolknil.

"Vozil sem se na ladji Royal Mary..."

"Tako se nam je sporočilo." "Toda Royal Mary je postala žrtev španskih gusarjev, in nikoli ne bi bil dospel, da ni bilo hrabrega kapetana Blooda, ki me je rešil."

V temi Calverleyjevih možganov se je pričelo počasi svitati.

"Ah, vidim, vidim... razumem."

"Dvomim, da razumete." — Glas njegovega lordstva ni izgubil ničesar na svoji dostojanstvenosti. "Pa to lahko čaka. Toda, če vam hoče kapetan Blood pokazati svoj patent, vam bo to pregnalo vse dvome in mi bomo lahko nadaljevali svojo pot. Komaj že čakam dospeti v Port Royal."

Kapetan Blood je zdaj razvil pergament pred častnikovimi očmi. Oficir ga je naglo preletel z očmi, posebno pečat in podpis, potem pa je stopil, osupel in razočaran mož.

Brez moči se je priklonil: "Moram se vrniti h gospodinjstvu Bishopu po nadaljna navodila," je rekel.

V tem trenutku se je odprla vrzel v vrsti piratov in skozi njo je prišla gospodična Bishop s svojo spletenko.

Preko ramena je kapetan Peter Blood opazil njen prihod. "Ker je polkovnik Bishop z vami, boste morda prepeljali k njemu njegovo nečakinjo. Gospodična Bishop je bila namreč tudi na krovu ladje Royal Mary in rešil sem tudi njo z njegovim lordstvom vred. Ona bo lahko obvestila svojega strica v podrobnostih o stanju stvari."

Padajoč tako iz presenečenja v presenečenje, se kapetan Calverley ni mogel niti več prikloniti.

"Kar se pa mene tiče," je rekel lord Julijan z namenom, da ne bi nihče piratov branil odhoda gospodične Bishop, — "ostanem na krovu Arabele, dokler ne prijdramo v Port Royal. Izročite polkovniku Bishopu moj pozdrav in pomom in sumom, "to se pravi: klon."

Draindvaajseto poglavje

V velikem pristanišču Port Royala se je Arabela zibala na sidru. Zdelo pa se je, kakor da je ujetnica, zakaj komaj četrtilje spredaj se je dvigalo masivno zidovje trdnjave, dočim je ležalo nekaj kabelskih dolžin za njo vsid-ranih šestero vojnih ladij, ki so tvorile skadron mornarice otoka Jamajke.

Na zadnjem krovu je ležal pod razpeto jadrino, ki ga je ščitila pred pekočimi sončnimi žarki, Peter Blood, držeč v roki knjigo s Horacijevimi odami.

Blood je izpustil knjigo ter se zamišljen zazrl na mesto pred pomolom. Zadnje tedne, odkar je prejel kraljevski patent, ni šlo vse gladko z njim. Z Bishopom je imel sitnosti od trenutka izkrcanja. Ko je stopil z lordom Julijanom na kopno, ju je tam že čakal polkovnik Bishop.

"Vi ste lord Julijan, kakor mi je bilo rečeno," je rekel polkovnik Bishop, ki v tem trenutku za Blooda ni imel niti pogleda.

Lord Julijan se je priklonil. "Saj imam čast govoriti s polkovnikom Bishopom, gospodarjem Jamajke?" Zdelo se je, kakor da daje njegovo lordstvo Bishopu lekcijo v obnašanju. Polkovnik je to opazil, se priklonil ter se odkril. Nato je nadaljeval:

"Čul sem, da ste izročili temu-le človeku kraljevski patent." Že iz samega njegovega glasu je bilo razbrati vso grenkobo, ki ga je razjedala.

"Vaši motivi so, brez dvoma, pošteni... namreč vaša hvaležnost od njega, ker vas je rešil iz rok Špancev. Toda ta stvar sama na sebi je absurdna in nemogoča, moj lord. Patent je treba preklicati."

"Ne razumem vas," je rekel lord Julijan hladno.

"Da, ne razumete in sploh ne boste nikoli razumeli. Ta človek vas je preslepil, uka-nil. Za božjo voljo, saj je vendar — prvič, rebel in pun-tar, potem ubegel suženj in končno še krvoločan pirat! Lovim ga že vse zadnje leto."

"Zagotavljam vam, gospod, da sem bil o vsem tem natančno obveščen. Nikar ne misli-

te, da lahkomišelnio izročam kraljevske patente."

"Da jih ne? Pri Bogu! — Kako pa naj smatram to? Toda kot gospodar Jamajke njegovega veličanstva, si jemljem svobodo, da na svoj lasten način popravim vašo pogreško."

"Ah! In na kakšen način, prosim?"

"Tu v Port Royalu čakajo tega malopridneža vešala."

Blood se je hotel vmešati, toda lord Julijan ga je prehitel.

"Vidim, gospod, da ne zapopadete pravilno vseh okolnosti. Ako je bila pogreška, da se je izročilo kapetanu Petru Bloodu oficirski patent, tedaj ta pogreška ni bila moja. Jaz postopam po instrukcijah lorda Sunderlanda, ki je s polno vednostjo o vseh teh dejstvih ukazal izročiti kapetanu Bloodu oficirski patent, če morem kapetana Blooda pripraviti do tega, da ga sprejme."

Polkovnik Bishop je prese-nečen zazijal.

"Lord Sunderland da mu je ukazal izročiti patent?" je vprašal osupel.

"Natančno tako."

Njegovo lordstvo je počakalo trenutek na odgovor. In ker ga ni bilo od gospodinjstva, ki je onemel, mu je od svoje strani stavil vprašanje: "Ali si še vedno upate označevati to zadevo kot pogreško? In si še vedno jemljete svobodo, da jo popravite, gospod?"

"O tem... o tem... nisem sanjal..."

"Razumem, gospod... To-rej, dovolite, da vam predstavim kapetana Blooda."

Polkovnik Bishop je moral pogoltniti to grenko zdravilo.

O tem in drugem je premišljeval kapetan Blood, ko je ležal v mreži v senci jadrovino. Preteklo je že dvoje tednov, kar je bil v Port Royalu, in njegova ladja je bila zdaj že takorekoč del jamajške mornarice. Kaj bodo rekli Bratje od obali na Tortugi, ko zvedo za to novico? Smatrali ga bodo za izdajalca in utegne se zgoditi, da zaigra svoje življenje. In čemu se je postavil v tak položaj? Zaradi mladenke, ki se ga stalno ogiblje in o kate-

ri je prisiljen misliti, da ji je odvraten. V vseh teh dneh, kar je tu, jo je komaj videl. Pa ne samo to. Opazil je, da je vsak njen trenutek posvečen temu obližanemu dvorjani lordu Julijanu. In kakšno priliko naj ima on, pirat in avanturist, proti takemu tek-mecu, ki je mož sveta, kar mora celo on, Blood, sam priznati? —

V tem trenutku je priplul od kopnine k ladji Arabeli čoln, katerega Blood v svojem razmišljanju ni opazil. Iz čolna je nekdo zavpil navzgor in ta klic je zbudil kapetana Blooda iz njegovega razmišljanja. Vstal je, visok, živahen, eleganten, oblečen v rdeč, z zlatom obšit suknjič angleškega pomorskega častnika, spravljen knjižico v žep in

stopil proti ladijski ograji, kjer je že stal Pitt.

"Sporočilo zate," je rekel Pitt ter mu izročil zganjen listek papirja. "Prihaja od gospodinjstva."

Blood je zmotil pečat in je pričel brati. Pitt, oblečen samo v srajco in hlače, je ob stal naslonjen ob ograji ter radovedno opazoval Blooda. (Dalje prihodnjic)

V SPOMIN

PRVE OBLETNICE SMRTI

NAŠE ISKRENO LJUBLJENE IN NIKDAR POZABLJENE

Mary Arko

ki je za vedno zatisnila svoje mile dne 14. aprila 1936.

Bledi mesec in migljajoče zvezde obevajo samotni grob, kjer spijo naša ljubljena mati, katero smo tako ljubili. Mnogokrat sedimo in se pogovarjamo, kako ste umrli, ko niste niti mogli reči: z Bogom, ko ste zatisnili za vedno svoje oči.

Leta izbrisejo marsikaj, toda tega ne bodo nikdar. Nikdar ne bomo pozabili srečnih dni, katere smo preživeli skupaj. Draga naša mati, ki ste zdaj v nebesih, naj Vam Bog podeli večni raj.

Zalujoči ostali:

soprog, sinovi, hčere, mati, sestre in bratje,

Cleveland (Newburg), Ohio, 14. aprila 1936.

Cimperman Coal Co.

1261 Marquette Rd.

HENDERSON 3113

DOBER PREMOK IN TOČNA

POSTREŽBA

Se priporočamo

F. J. CIMPORMAN
J. J. FRERICKS

Dekleta in žene

Sedaj je čas, da si izberete ali naročite fino spomladansko "STERLING" suknjo ali obleko direktno iz Sterling tovarne, po veliko nižjih cenah kakor kje drugje.

Ker mi ni mogoče vas vse obiskati ob pravem času, zato vas prosim, da me pokličete, pišete ali se oglasite, da pridem po vas in vas peljem direktno v tovarno.

Se vam priporočam

Benno B. Leustig

1034 ADDISON ROAD

Tel. ENdicott 8505

TWILIGHT BALL-ROOM

Najfinjša slovenska plesna dvorana v

Clevelandu

Dominik Krašovec, lastnik

6025 St. Clair Ave.

OBHAJILNE OBLEKE

bele crepe, taffeta in chiffon obleke v raznih vzorcih in merah

\$2.25 in \$2.95

PAJČOLANI

\$1.00—\$1.50—\$1.98

Lepa izbira ženskih svilenih in pralnih oblek, vseh mer.

ANZLOVAR'S

6202 St. Clair Ave.

Luckies — lahka kaja

BOGATEGA, ZRELEGA DELA TOBAKA

- "IT'S TOASTED"

Vsak Potegljaj Manj Kisloben

Luckies so manj kislobne

Preobličila Kislobe Drugih Znanih Vrst Nad Lucky Strike Cigaretami	
BALANCE	100
LUCKY STRIKE	100
BRAND B	100
BRAND C	100
BRAND D	100

LUCKIES SO MANJ KISLOBNE!

Zadnje kemične preizkušnje kažejo* da imajo druge znane vrste preobličila kislobe nad Lucky Strike od 53% do 100%.

* Izidi Potrjeni Od Neodvisnih Kemičnih Laboratorijev In Preiskovalnih Skupin

"IT'S TOASTED" — Zaščita vašega grla — proti draženju — proti kašlju

